



Istorior

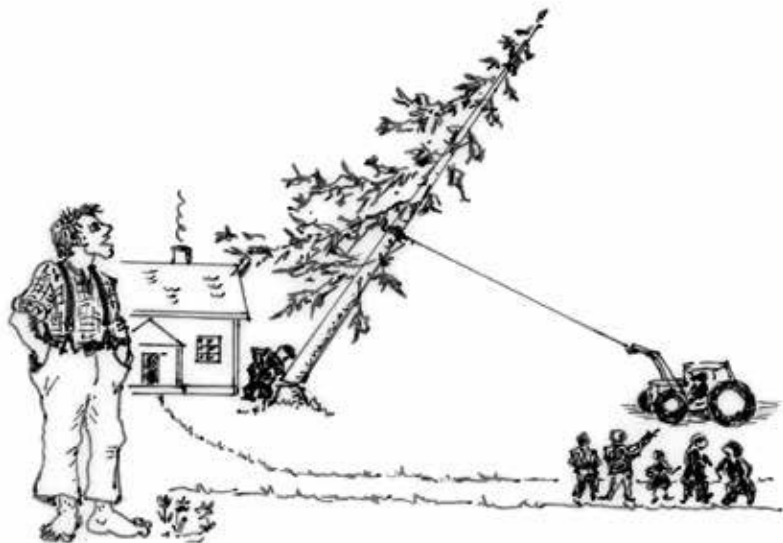
BRITT-INGER NILSSON

Gambäl Ivar add väkksa upp nä Flint Andes. Dämm vant släkt nå, män Andes skrivät- å Ivar bå gardn å skojän, ann kund ju int ta ä minn si upi imiln ändå, så ä va läjk desamma att Ivar bällät bruk ä. Inggän åv dämm add tänkt upå att ä sulld bi arvs-skatt, så då skattn kam add int Ivar nå pängg tä betal minn. Ä va Mås Andes så va nämkkarr, å ann lånät åjt ä så felät.

Fler år senär add Ivar näta jop pängga ann add låna å djikk båta Mås Andes minn jänn stakk åv säjälär. Andes sät ata tjöksbordi å åt jänn sull. Ann tog pängga å makät nid dämm i lådon undär bordi. Ivar let att Andes sulld rekän pängga å djäv onum jätt kvitto. Andes skäkät upå skållan å fortsättät å mukå- i si mjoksulln. Sä såg ann upp å let: Vir skrivätum int nå då du lånät älld.



Upå do tidi då Mås Andes va nämkkarr å Soldn va ä je utredningg umm jätt tjuvfistjä. Eta älld-å upå tok fö ländjä, å ä drog åjt upå tidi so pass att Mås Andes sämnät å snarkät å sov så 'nt ann vårt vari att ä va je ana utredningg så va igångg. Ä va jätt fadärskapsmål å jänn karr så näjkät til att ä va onumas kripp. "Vänd se du då Andes?" frägät domärn. Andes rättät upp si å let: "I tyttjär vir summ ta åv ann redskapän upå jänn gångg!"



Teckning: Margit Andersson

Sturull Johan villd ta undå je stur grån så stodd alldeles ata stugun. Gråni va kvisttungg a fel ålld, å ann va litä illsätt att o kund dämp mot stugun. Ann frägät bror sänn Gunnar um jop, fö ann visst att Gunnar add jänn traktor minn je timbärkran minn långg vajär. Gunnar å pöjtjän onums kam däj. Dämm ställät traktorn utå lingo, a rätt ålld å upå säkärt avstånd frå stugun, å fästät vajärn upi gråni. Gunnar stjötät motorsåji å pöjtjän stod ata traktorn å ålld vajärn spänd. Presis då gråni byrdå låjt å fårå a rätt ålld så kringgät Johan si tä gal: ”Å förrästn bövir då fan int jop mi nå ålld!!”



Jänn skåjlmästar a full int så roli åll gängg. Jänn lådig säjd Moen a krippum: ”Ir e ir så dåligär å rekän så i måsst kaser 60 procent åv id.” Då skrattät jänn åv pöjkum å let ”Å gor innt, so månggär emm innt vir! Å e ju bar 20 i klassim”.



Krånggan Stina frägät kallim, sa du ta å go båti budi å andl litä du å? Kalln såg nidi pundjän å säjd:

”I tyttjer ä e så litä pängg nidi pundjän. Kann pöjtjän a ve jän å täj ir nå ä?”

”Innt sa du full stjylld å pöjtjän innt, ä kann ju läjk djänn va i.” svärät kelindji. ”Näj, so mytji felär ä då innt” let kalln.



Teckning: Margit Andersson

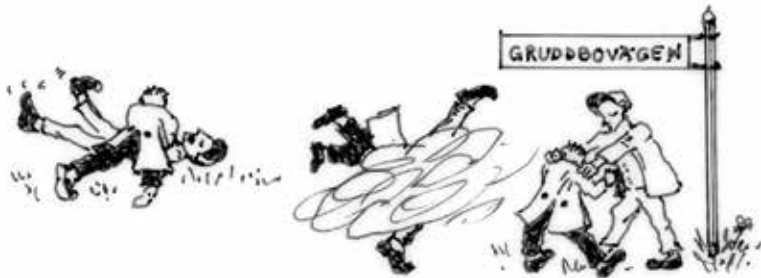
Ä va mäss dämm ålldå lägät tornä upå soldtjörtjon. Ä va jänn stakk åv karrär så dövät å späjkät el dägå. Ä sä svor dämm så ä osät umm dämm. Båt Lena så va präst värrt alldeläs rolos. Jänn dag röstät o si i kaftan å prästkrågån, sä tog o je matdos å sätt si ata två åv karrum upå bantjim främåminn tjörtjon mäss dämm vöjlät si. ”A ir ärt tålås umm Jesus Kristus?” frägät o. Dämm glonät å ännå å jändör galät a karrum upi torni: ”Vitär ukän Jesus Kristus e?”

”Urso?” kam svarä.

”Kelindji a kemi minn jätå a onum”.



Upå sjuttitalä add åll byär upå Soldn nå uvåli byalag minn mytji upå gängg, ållär åjtum Gruddbudär. Ä va nå karrär dar så språkät jop



Teckning: Margit Andersson

si ur ä sulld go til. Ä ädd full bälla ve jätt byalag i Gruddbudum o. Jändör let att ä brukät slut minn att byalajä sulld a fäst å sä barkät ä yr, så ä vårt bar någä kvär upå slutä så sloss minn verodrum. Bomän funderät litä sä let ann: ”Jamän kunnnum intt vir byrå minn tä slåss då ä, så få åll jop vårå minn?”



Trombu Järk tykkt att ann add byrt-å få så dåli minnä, så ann pysjät si iveg båta duktärim fö tä sjå vänd ä va fö fel. Duktärn djärd lite provär å sä frägät ann ur ländj Trombu Järk add afft ä son. ”Afft vänd fö nå?”

